

متن پرسش

بسمه تعالی باعرض سلام و ادب خدمت جنابعالی گروهی برآند تا با تبلیغات گسترده این نظریه را در بین روشنفکران جامعه نهادینه کنند که اسلام تنها برای عارفان و سالکان حقیقی راه خدا که عزم دیدار و لقای او را دارند نازل شده است و الا برای سایر مردم که نه در فکر چنین لقای هستند و نه توانایی آنرا دارند همه ادیان ابراهیمی کفایت می کند زیرا در اکثر این ادیان رذائلی مثل دروغ گفتن، دزدی، شرک به خدا تقبیح و فضائلی مانند ایثار، فداکاری و غیره تمجید شده است و اگر مردم به همین امور مشترک عمل کنند جهانی زیبا و بهشت گونه فراهم می شود. و از این جا نتیجه می گیرند که سیاست کلی امام _علیه رحمه_ و نظام جمهوری اسلامی و تلاشهای نهادهایی مانند حوزه علمیه قم جهت گسترش اسلام ناب محمدی یا همان شیعه در ایران و جهان بیهوده، غیر لازم و آب در هاون کوبیدن است زیرا همانطور که گفتیم این تنها اولی الباب هستند که خواستار اسلام حقیقی و تشنه این معارف هستند که این تشنگان خواه ناخواه آب را پیدا می کنند و خود را سیراب می کنند به نظر شما تا چه اندازه این حرف صحیح است.

متن پاسخ

جواب: پس از سلام؛ همه ی کتابهای مقدس ادیان ابراهیمی در عین تذکر به انجام فضائل اخلاقی، به پیامبر بعدی مژده داده اند و این نشان می دهد که جنبه ی آرمانی خود را در دین بعدی می دانند، و نخواسته اند مؤمنین به آن ادیان در همان حدّ متوقف شوند. از طرفی اگر دین طوری در صحنه نباشد که تکلیف همه ی مناسبات ما را تعیین کند سیاستمداران نه تنها تکلیف ما را، بلکه تکلیف دین را نیز تعیین می کنند، و عملاً دین از صحنه ی زندگی خارج می شود و راه بشر با خدا در گسترده ی همه ی مناسبات اجتماعی قطع می گردد.

آری اسلام طوری است که مراتب دارد؛ مراتب عالیه اسلام مربوط به افراد خاص است، ولی اگر اسلام در همه ی نهادهای اجتماع حاضر نباشد، مردم از مرتبه نازل آن هم محروم می شوند، زیرا چیزی غیر از اسلام به مردم تحمیل می شود.